



По трагедијата во Кочани, нашето општество е на пресвртна точка. Ќе избереме ли достоинство и обединување — или ќе потонеме во уште една манипулативна драма?

Цела Македонија е во жалост. Трагедијата што се случи во Кочани не е само несреќа — таа е предупредување. 59 млади изгубени животи се последица на длабоко вкоренетиот немар, на нефункционалниот систем, и на корупцијата што со години ја подрива безбедноста на граѓаните. Ова не е прашање на една општина, ова е огледало на целата држава.

Протестите што следеа се природна реакција на еден повреден народ. Но тие не смеат да бидат платформа за ново политичко сценарио, обвиткано во боја, пароли и манипулации.

Болката на семејствата не смее да биде инструмент во рацете на тие што бараат нови шарени револуции. Времето на спектакли помина. Народот сака правда. Народот сака одговорност. Народот сака држава.

Мирот не е пасивност. Тој е активна, мудра и достоинствена борба за вистината. А сплотеноста не е слепа лојалност, туку заеднички фронт против неправдата — без

разлика дали доаѓа од партија, институција или поединец.

Денес, Македонијаа стои на крстопат. Едната патека води кон уште поголеми поделби, политички манипулации и заборав. Другата патека бара зрелост, солидарност и обединување околу вистинските вредности: животот, правдата, и иднината на нашите деца и внуци.

Нема веќе простор за спектакли. Време е за системски промени. Време е за вистинска одговорност. Ако не сега, кога?

Историјата ќе нè праша: што направивме по Кочани? Ќе нè запамети ли како народ што се сплоти и се издигна, или како народ што ја прокоцка болката за уште една поделба?

Одговорот зависи од сите нас.